

i den enkelte Egn's som i det heles Interesse. Derfor maa disse Linier, som jo ogsaa den ærede Indenrigsminister forudsatte, undergives en omhyggelig Prøvelse i Udvalget. — Det oprindelige Lovforslag, som kom frem i det andet Ting, indeholdt jo 15 Linier. Om disse 15 Linier ved man, at de have været paa forskellige i det andet Ting indbragte Forslag, som have været Genstand for Behandling i Udvalg derede. Man kan altsaa forudsætte, at der for disse 15 Liniers Bedkommende foreligger et Materiale nede i det andet Ting, for dettes Udvalg et Materiale, som vil kunne komme til at tjene det Udvalg, som Landstinget vil nedlægge. Underledes stiller det sig jo med de 12 andre Linier. De have i det andet Ting hverken været til første Behandling eller Genstand for Udvalgsbehandling. Nogle af dem have undergaaet en anden og tredje Behandling, enkelte af dem have endog kun undergaaet en tredje Behandling. Hvilket Materiale der med Hensyn til dem har foreligget, kunne vi ikke vide, det er meget muligt, at ogsaa nogle af dem have været antagelig forberedte, saaledes at man vil kunne faa det fornødne til deres Bedømmelse; men det laa i, hvad den ærede Indenrigsminister sagde, at det i saa Henseende skortede en hel Del. Det er meget glædeligt for Udvalget her, at Indenrigsministeren med den store Interesse, som han altid stænkter de Sager og de Lovforslag, som vedrøre hans Ministerium, vil søge at afhjælpe de Mangler, som i saa Henseende ere til Stede, og staae Oplysninger til Bejse; men, som han antydede, det turde dog være muligt, at det ikke vilde lykkes paa alle Punkter, og at det maaste kunne være saa som saa med de Oplysninger, som kunne staaes til Bejse. Jeg mener, at vi ved Behandlingen af dette Lovforslag bør staa paa det Standpunkt ikke at vedtage en Jærnbanelinie, om hvilken der ikke her foreligger de fornødne Oplysninger for Udvalget. Man maa kunne forlange for at skulle vedtage en Jærnbanelinie, at der foreligger behørig tekniske Underøgelser, et behørigt udarbejdet Overflag og saa ogsaa nok nogen Kundskab om, hvad Udsigt der er til at føre Sagen igennem. Man kan jo ikke forlange, at Lovgivningsmagten skal bestæftige sig med Opgaver, som endnu ikke ere modne, ja med Opgaver, om hvilke det kan antages for givet, at de ikke ville kunne gennemføres. Det er i det mindste det Princip, som tidligere er fulgt af dette Ting. Der var saaledes for et Par Aar siden et Lovforslag fremme om en Bane, som skulde udgaa fra Ebeltoft til et Punkt paa en anden

Bane heroppe, men Landstinget vægrede sig ved at behandle dette Baneforslag, fordi det efter de Oplysninger, som forelaa, kunde anses for givet, at der ikke kunde komme nogen Bane ud deraf. Jeg mener ogsaa, at en Fordring som den før omtalte bør man kunne opstille, og at det skulde vække Misstemning særlig i det andet Ting, kan jeg ikke antage. Det er ganske vist, at en Bane løber leitere med, naar der er flere Baner paa Tapetet, men selv om der af dette Lovforslag skulde komme en Lov, som kun havde, jeg vil sige, Halvdelen af disse Baner, og som i øvrigt i det væsentlige var bygget paa Grundlag af de Bestemmelser, her findes, vilde der dog være fastslaaet et Princip, som maatte for enhver Egn indeholde en tilstrækkelig Garanti for, at naar den senere maatte komme med fornøftige og vel udarbejdede Forslag, vilde de ogsaa kunne blive til Lov. Der er ingen Grund til at forhaste sig med Hensyn til de Forslag, som maaste skrive sig fra Lanter og Ønsker, der maaste først ere optaaede under nærværende Rigsdagsamling. Der er ikke noget til Hinder for at lade dem vente til et senere Tidspunkt, naar de maatte være bedre forberedte. Jeg skal derfor for mit Bedkommende udtale det Ønske, at det Udvalg, som maatte faa med Sagen at gøre, netop vil stille sig paa det Standpunkt, som jeg her har nævnt, og at det kun vil indstille til Bedtagelse de Jærnbanelinier, som kunne siges at være fornøftige og ogsaa i alle Henseender ere ledsagede af saadanne Oplysninger, som maa siges at være et Minimum, for at man kunde tage en fornøftig Beslutning.

Jeg skal endnu til Overvejelse for det kommende Udvalg fremdrage et andet Punkt. Man vil se, naar man gennemløber de forskellige Nummere, at der gør sig et noget forskelligt Princip gældende ved Betegnelsen af disse Jærnbaner. For en stor Del af dem indskrænkter man sig til at nævne to Endepunkter f. Eks. Hillerød—Frederiksværk, Helsingør—Hornbø, Rerteminde—Ødense og saaledes fremdeles, men i Modsatning dertil er der adskillige andre Jærnbanelinier, som ere betegnede ikke blot ved Endepunkterne, men ogsaa ved mellemiggende Punkter, der nævnes i et meget stort Antal. Jeg skal fremdrage et Par Eksempler, f. Eks. den under Nr. 20 foreslaaede Bane. Der foreslaas der en Jærnbane fra Nymindegab over Nørre-Nebel, Dutrup, forbi den tidligere Fjilshø, Mal, Billum til Varde med Sidebane fra Billum over Høstrup, Sjælborg og Hjerding til Esbjerg, altsaa en Linie, hvor man formodentlig har fastsat